

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 8536/16
Дана 23.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Привредно друштво "А.А." д.о.о. ...,, кога заступа Душан Пантелић, адвокат из Београда, Владимира Поповића б, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, УПРАВЕ ЦАРИНА (чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени царински поступак), број 148-05-039-00-2180/4-2015 од 20.04.2016. године, у царинском предмету, у нејавној седници већа одржаној дана 23.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Шабац 03-1 број У/І-966/15 од 22.10.2015. године, које је донето у смислу члана 103. став 5. Царинског закона, у вези члана 253. Царинског закона и члана 15. Протокола 3. Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице са једне стране и Републике Србије са друге стране, а којим је обавезан тужилац на уплату износа од 785.767,72 динара на име царине за робу стављену у поступак активног оплемењивања по ЛЦИ УВ-5 број 706 од 10.06.2013. године и употребљен у изради готових производа назива горњишта за обућу, а који су извезени по ЛЦИ ИЗ-3 број 869 од 10.06.2013. године, ЛЦИ ИЗ-3 број 990 од 29.06.2013. године, ЛЦИ ИЗ-3 број 1000 од 01.07.2013. године, ЛЦИ ИЗ-3 број 945 од 24.06.2013. године и ЛЦИ ИЗ-3 број 909 од 17.06.2013. године ЦИ Шабац.

У тужби поднетој Управном суду дана 02.06.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да је обрачун дажбина за Ц5 број 706 од 10.06.2013. године требало урадити са преференцијалним третманом робе, тј. узимајући у обзир ЕУР-1 бр. ВЕ Н 0828686-дупликат од дана 24.04.2015. године који је замена за првобитно издат ЕУР-1 бр. ВЕ Н 0829189 од 08.06.2013. године, који је изгубљен. Сматра да је очигледно и да је неспорно да се приложени ЕУР-1 бр. ВЕ Н 0828686 односи на робу оцарињену по ЈЦИ УВ-5 бр. 706 од 10.06.2013. године и по профактурама у њеном прилогу, на којима је назначено италијанско преференцијално порекло. Указује да су исте профактуре наведене и у италијанској ЈЦИ ЕХ А где стоји и број првобитно издатог Еур-1 документа. Цитира одредбе члана 24. став 3. и члана 30. Протокола 3 Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице са једне стране и Републике Србије са друге стране и указује да је роба по ЈЦИ-Ц5 број 706 недвосмислено и неспорно роба са италијанским преференцијалним пореклом. Наглашава да се тужени није обратио италијанској Управи царина и званично затражио копију првобитног ЕУР-а од ње, нити је службеним путем извршио проверу ЕУР-а који је тужилац доставио. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог да му накнади трошкове спора и то за састав тужбе износ од 30.000,00 динара и за таксе по таксеној тарифи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након разамтрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је у поступку накнадне контроле Тим за накнаду контролу царинарнице, поступајући по налогу од 12.05.2015. године, извршио накнадну контролу код тужиоца по ЈЦИ ИЗ-3 број 604/2013, 858/2013, 682/2013, 776/2013, 830/2013, 869/2013, 990/2013, 1000/2013, 1009/2013, 945/2013, 909/2013, 1057/2013 и 1160/2013 са аспекта правилности примене члана 15. Протокола 3. Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице с једне стране и Републике Србије с друге стране, па је утврђено да су по наведеним ЈЦИ ИЗ-3 добијени производи извезени као преференцијални у Италију, а за чију су производњу употребљени материјали без преференцијалног порекла из поступка активног оплемењивања по ЈЦИ УВ-5 број 438/2013, 482/2013, 483/2013, 511/2013, 556/2013, 620/2013, 621/2013, 706/2013, 722/2013, 738/2013 и 754/2013. Имајући у виду одредбу члана 15. Протокола 3. Прелазног споразума којим је прописана забрана повраћаја или ослобођења од наплате царинских дажбина на производе без порекла, Тим за накнадну контролу је утврдио да је потребно извршити накнадну наплату царине за привремено увезену робу без порекла, за коју нису плаћене увозне дажбине, а која је коришћена у производњи готовог производа, који је накнадно извезен по таксативно наведеним ИЗ-3. Увидом у царинску документацију тужиоца, оригинал образац EUR-1 VE n O 828686 који се односи на предметну ЈЦИ УВ-5 број 706 од 10.06.2013. године, књиговодствену документацију, фотокопију Италијанске ЈЦИ ЕХ А као и фотокопије уговора са

инопартнером “Б.Б.” Perugia, Italia, изјаву тужиоца број 204 до 214 од 14.05.2015. године, радне налоге за израду готових производа, норматив утрошка репроматеријала, Тим за накнаду контролу је утврдио да је тужилац стављао у поступак производе за које је приликом поновног извоза издаван доказ о испуњености преференцијалног порекла робе. У складу са чланом 15. Протокола о пореклу тужилац је био у обавези да достави све доказе да су на све материјале без преференцијалног порекла коришћене у производњи добијених производа плаћене царинске дажбине. Како је роба добијена у поступку активног оплемењивања извезена уз примену повољнијег тарифног третмана предвиђеног међународним споразумом сходно члану 253. Царинског закона, материјали без порекла садржани у тој роби подлежу плаћању увозних дажбина. Приликом накнадне контроле предметне декларације, Тим за накнадну контролу је утврдио да ЈЦИ УВ-5 број 706 од 10.06.2013. године не садржи доказ којим се потврђује да је тужилац царинским органима пријавио да се ради о производима са преференцијалним пореклом. Како је тужилац у току поступка накнадне контроле доставио оригинал дупликата сертификата који је издат дана 24.04.2015. године, Тим је након оцене презентованог доказа о пореклу утврдио да исти носи датум 24.04.2015. године уместо 08.06.2013. године, као и да је предметни доказ поднет царинском органу након истека рока од 4 месеца од дана издавања, што није у складу са чланом 24. став 1. Протокола 3. Споразума због чега се накнадно достављени доказ о пореклу не може сматрати валидним доказом о пореклу. О чињеницама утврђеним у поступку накнадне контроле Тим је сачинио записник од 29.05.2015. године, на који је тужилац доставио примедбе, а које је Тим за накнаду контролу у потпуности оценио и дао јасне разлоге у одговору од 22.06.2015. године. На основу утврђеног, Царинарница је у складу са одредбама члана 103. став 5. Царинског закона, а у вези члана 253. Царинског закона и члана 15. Протокола 3. Прелазног споразума, донела првостепено решење којим је тужиоца обавезала да плати износ од 758.767,72 динара на име царине за робу стављену у поступак активног оплемењивања по предметним ЈЦИ. У поступку по жалби, Комисија за жалбе управе царина је прибавила мишљење стручне службе Управе царина, Одељења за порекло робе, акт број 148-07-039-00-2180/3/2015 од 04.04.2016. године, те нашла да је у поступку накнадне контроле правилно утврђено да треба применити одредбе члана 15. Протокола 3. Споразума на робу без порекла која је унета у царинско подручје Србије кроз поступак који значи ослобођење (активно оплемењивање, систем одлагања) и која је употребљена у производњи финалних производа извезених са доказом о пореклу у Европску унију, односно да морају бити плаћена царина и дажбине једнаког дејства. Имајући у виду наведено, тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења.

Одредбом члана 103. став 5. Царинског закона (“Службени гласник РС”, бр. 18/2010...29/15) прописано је да ако се накнадном контролом декларације или накнадном контролом царинења утврди да су прописи који се односе на одређени царински поступак примењени на основу нетачних или непотпуних података, царински орган, у складу са царинским и другим прописима, предузима неопходне мере и доноси одговарајуће одлуке да се неправилности исправе и правно стање усклади с новоутврђеним околностима. Одредбом члана 253. став 1. Закона прописано је да ако међународни споразуми предвиђају повољнији тарифни третман при увозу робе пореклом из Републике Србије у те државе, ако је роба добијена у поступку активног оплемењивања, роба која није пореклом из Републике Србије или државе са којом је

закључен споразум, а садржана је у тој роби са пореклом, подлеже обавези плаћања увозних дажбина. Увозни царински дуг настаје оверавањем исправа које су потребне за добијање таквог повољнијег тарифног третмана у другој држави. Ставом 2. истог члана је прописано да царински дуг из става 1. овог члана настаје у моменту прихватања извозне декларације за ту робу, ставом 3. да је дужник декларант, а да се у случају посредног заступања, дужником сматра и лице за чији рачун је поднета декларација, док је ставом 4. прописано да се висина увозних дажбина која одговара царинском дугу, утврђује на исти начин као да се ради о царинском дугу који би настао да је у том моменту прихваћена декларација за стављање стране робе у слободан промет у сврху окончања поступка активног оплемењивања.

Одредбом члана 15. став 1. Протокола 3. Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице с једне стране и Републике Србије с друге стране ("Службени гласник РС"- међународни уговори бр. 83/08) прописано је да материјали без порекла који су употребљени за израду производа пореклом у Србији, за који је доказ о пореклу издат или сачињен, неће у Србији бити предмет повраћаја или ослобођења од плаћања царине било које врсте, а ставом 2. истог члана је прописано да ће се забрана из става 1. примењивати на сваки поступак којим се предвиђа повраћај, ослобођење или неплаћање, било делимично или потпуно, царина или дажбина са истоветним учинком које се у Србији примењују на материјал употребљен у производњи, ако се такав повраћај, ослобађање или неплаћање, изричито или у пракси, примењује када се производи добијени од тога материјала извозе, али не и када се тамо задржавају ради домаће употребе. Одредбом члана 16. став 1. Протокола 3 Споразума прописано је да ће производи са пореклом имати олакшице код увоза у страну уговорницу, уколико је поднет један од следећих доказа: 1) уверење о кретању робе EUR.1 или 2) изјава на фактури. Одредбом члана 24. став 1. истог протокола прописано је да доказ о пореклу важи четири месеца од дана издавања у земљи извозници и мора се у том периоду поднети царинским органима земље увознице. Ставом 2. истог члана је прописано да докази о пореклу који се подносе царинским органима земље увознице након истека рока за подношење наведеног у ставу 1., могу се прихватити у циљу примене повлашћеног третмана кад је неподношење тих докумената пре истека крајњег рока било изазвано ванредним околностима, а ставом 3. је прописано да се докази о пореклу подносе царинским органима земље увознице у складу са поступцима који се примењују у тој земљи. Одредбом члана 30. став 1. Протокола прописано је да проналажење мањих неслагања између изјава у доказу о пореклу и оних у документима који се подносе царинским органима у сврху обављања формалности за увоз производа неће *ipso facto* учинити доказ о пореклу неважећим и ништавним ако се исправно установи да тај документ заиста одговара достављеним производима, а ставом 2. је прописано да очите формалне грешке, попут куцаних, у доказу о пореклу неће бити разлог одбијања тог документа, ако те грешке нису такве да изазивају сумњу у тачност изјава датих у том документу.

Имајући у виду цитиране одредбе и утврђене чињенице, по оцени Управног суда, правилан је закључак туженог органа да је првостепени орган правилно обавезао тужиоца на уплату износа од 785.767,72 динара на име царине за робу стављену у поступак активног оплемењивања по предметним ЈЦИ.

Правилно тужени налази да се Уверење о кретању робе EUR-1 VE n O 828686

од 24.04.2015. године не може прихватити као валидан доказ о пореклу, за примену преференцијалног тарифног режима. Предметно уверење је први пут достављено царинском органу 14.05.2015. године у току вршења накнадне контроле, након скоро 2 године од дана увоза предметне робе, дакле након истека рока из члана 24. став 1. Протокола 3. Споразума.

Неосновани су наводи тужиоца да је требало прихватити уверење о кретању робе од 24.04.2015. године, јер представља дупликат првобитно издатог оригиналног уверења о кретању робе од 08.06.2013. године. У поступку накнадне контроле, увидом у документацију, утврђено је да уверење од 08.06.2013. године никада није презентовано царинским органима. Сем тога, рубрика 11 уверења о кретању робе од 24.04.2015. године не носи датум издавања оригиналног уверења о кретању робе од 08.06.2013. године, како је прописано чланом 19. став 3. Протокола 3. Споразума.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето налази да су без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачију одлуку.

Суд је решио управни спор без одражавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.02.2018. године, III-4 У. 8536/16

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП

